

»DEBAT«

Det daglige brød

”Det daglige brød” har en helt særlig stilling i de flestes hverdag. Det er en af de væsentligste dele af vor madkultur. Vi ønsker det skal være friskt, sundt og velsmagende. Både bagere og os, der bager selv, arbejder videre med noget, vi holder af og forsøger at finde noget endnu bedre.

Så er det trist, når der bliver spændt ben for det. Benspændet ligger i, at vi i Danmark ikke længere kan producere al den brødhvede, som vi behøver til det daglige brød. Det samme gælder i øvrigt dyrenes ”brød”. Deres foder bliver i dag sejlet fra Sydamerika til Danmark, fordi vi ikke kan dyrke det nødvendige korn.

Hvordan hænger det så sammen? Vi har da i Danmark al-

tid været fokuseret på at være selvforsynende med fødevarer, og da vi kom med i EU var det endnu mere tydeligt, for her var et af hovedmålene også at sikre befolkningernes fødevarer i rigelige, sunde og velsmagende mængder. Europæerne havde gennem århundreder oplevet alt for mange perioder med sult eller alvorlige forsyningsproblemer. Ikke få revolutioner udsprang af sult og hungersnød.

Problemerne ligger i de restriktioner, som vi i Danmark har pålagt landbrugserhvervet. Når vi begrænser kornets ”daglige brød” de forskellige næringsstoffer, ja, så bliver kernerne ikke gode nok til vort brød og dyrenes foder. En sulten mand producerer heller

ikke så godt, så det er der intet mærkeligt i.

Vi må gentænke vort landbrug, og vi må lære af andre. Jeg havde den fornøjelse at se den metode svenskerne bruger: ”smart gødskning med meget lav udledning.” Svenskerne vil - lige som vi alle i Danmark - have et ordentligt miljø. Derfor har de brugt solide videnskabelige metoder sammen med ny teknik, så de både kan få højt udbytte i høj kvalitet og en lav udledning af næringsstoffer. Man får på sin vis lært kornet at ”spise op.”

Når nogen gør det rigtig godt, så skal man ikke være for fin til at kopiere det. Vi behøver ikke at finde alle dybe tallerkner i Danmark. Med den viden vi her har, bør vi sætte os rundt om bordet

i bedste danske samarbejdsstil og få tilpasset lovgivningen og dyrkningsanbefalingerne.

På den måde kan vi bevare de mange danske arbejdspladser i landbruget og tilhørende forarbejdningsvirksomheder og sikre, at vi alle sammen forsat kan have glæde af, at godt 20 procent af eksporten kommer fra landbruget. De penge kan vi dårligt mangle i velfærden.

At landbruget beskæftiger - direkte og indirekte - omkring 170.000 borgere skal med for fuldstændighedens skyld. Deres jobs er ikke på Rådhuspladsen i København, men noget længere væk. Jeg kan hilse og sige, at de jobs vil man godt bevare.

Som landmand på en ejendom,

som i ni generationer har været i familiens eje, så er vi meget fokuseret på at holde jorden og de tilstødende naturområder, åer og søer så fine som overhovedet muligt.

Generation efter generation har vi forbedret os. Hvorfor skulle vi stoppe nu? Vi vil gerne fremover kunne bage alt vort brød med brødhvede og andre kornsorter i gode og sunde bagekvaliteter. Et mislykket brød er lige så trist at se på som en udpint mark.

Jytte Krag-Juel-Vind-Frijs
Halsted Kloster
Maribovej 250
4900 Nakskov

DAGENS JULIUS

Banedanmark bliver nødt til at udstyre den spritnye jernbane mellem København og Ringsted med et gammelt signalsystem.

- InterCityLyn afgår fra Ringsted og forventes fremme på Københavns Hovedbanegård om 14 timer og 25 minutter ...

Hvorfor beskattes arbejdsindtægter så hårdt

Egentlig havde jeg et godt arbejde med både udfordringer og indflydelse, men statsminister Lars Løkke Rasmussen fra Venstre siger jo, at det skal kunne betale sig at arbejde, og det kunne det ikke, så nu er jeg på efterløn med 80 procent af max dagpengesatsen, og regner man de sparede transportudgifter med i regnestykket, så har jeg nu det samme økonomisk som før, men en hel del mere tid til min rådighed, til det jeg har forsømt i de seneste år.

I forbindelse med de seneste skattemæssige ændringer nævnte vores Venstre-statsminister, at der i denne omgang var skattelettelse til HK'erne. Hvis HK'erne virkelig lå statsministeren på sinde, så kunne han passende starte med at gøre fagforeningskontingenterne fuldt fradragsberettigede, sådan som de var indtil en anden Venstre-statsminister Anders Fogh Rasmussen lagde begrænsninger ind.

Sandheden viste sig da også ret hurtigt at være, at de betydelige skattelettelse blev givet til dem, der køber Lamboginier og andre dyre biler - ikke til lønmodtagere.

Her i Danmark har vi en ekstraskat på indtægter, der stammer fra lønnet arbejde - det såkaldte Arbejdsmarkeds Bidrag (AMBI) på

8 procent, der trækkes af lønnen, før der tages hensyn til fradrag. Selv personer, der arbejder med frikort, skal betale denne skat. Har man sine indtægter fra aktier og obligationer eller fra andre arbejdsfri indtægter, så skal man ikke betale (dagpengemodtagere er også fri for at betale denne skat, men for at hindre, at de dårligst stillede får fordel heraf, er dagpengesatsen sat tilsvarende ned - fra max 90 procent til lidt over 80 procent).

Når Venstres statsminister Lars Løkke Rasmussen udtaler, at det skal kunne betale sig at arbejde, så forekommer det mig at være tom snak. Hvis Venstre virkelig ville tale lønmodtagernes sag, så ville en fjernelse af denne ekstraskat være det logiske sted at starte (fjernelse eller fordeling mellem alle skatteborgere). Det bør være de stærkeste skuldre, der bærer de tungeste læs - men er det virkelig lønmodtagerne, der har de stærkeste skuldre?

”Venstre ved du, hvor du har” ja, det er i alt fald ikke hos lønmodtagerne. I alt fald ikke medmindre de er i den indtægtsklasse, hvor også en Lambogini er indenfor mulighedernes rækkevidde.

Erik Erhardtson
Errindlevvej 11
4895 Errindlev

Det sidste store tabu

For ikke så længe siden faldt jeg i snak med en ældre tagtækker, og spurgte interesseret til hans efterhånden sjældne håndværk, der jo kan give så smukke resultater. Høfligt spurgte han til mit eget håndværk, hvortil jeg forklarede, at jeg i årtier, medens han gjorde sig nyttig ved at tække tage, havde grublet over spørgsmålet, om Jesus overhovedet havde eksisteret. Jeg mente, at have lært mit håndværk gennem mindst hundrede gange at have læst Det Nye Testamente ord for ord på det græske originalprog.

Til min overraskelse lo den kvikke tækker og svarede, at jeg nok havde spildt mange år på noget, ”han allerede vidste i forvejen”.

Man må da have en skrue løs på øverste etage hvis man tror på det sludder om, at Jesus var søn af en jomfru, at han var på et kort besøg i helvede, og at han nu, efter at være vågnet op fra de døde, sidder oppe i skyerne ved siden af sin fader i himlen. Sådan omtrent var hans ord.

Jeg skammede mig, måtte nok give tækkemanden medhold, og besluttede, at give aben videre til landets højeste autoriteter - biskopperne. I flere læserbreve i landets aviser stillede jeg det meget enkle spørgsmål:

Hvor sidder Kristus?

Alle biskopper svarede med tavs- heds - bortset fra Lolland-Falsters nye biskop, Marianne Gaarden, der tilmed hilste mit spørgsmål velkomment (fredag 7. juli 2017), men dog ikke selv havde mod på at besvare det. I stedet blev jeg venligt henvist til lokale sognepræster og menigheder - til græsrodderne så at sige.

Jeg behøvede ikke at efterkomme den elskværdige og undvigende henvisning, for den vandring havde jeg allerede foretaget mange søndage i mange år, men gjorde det alligevel.

Resultatet af de nye kirkegange var akkurat det samme som før: Alle adspurgte var enige om, at Trosbekendelsen er en samling af ubegribelige, absurde og utroværdige påstande, som intet moderne menneske længere kan tro på. På den anden side fandt jeg også en almindelig enighed om, at man ikke kan henlægge den ældgamle Trosbekendelse - som ingen tilmed vidste, hvor stammede fra - i det store skrin med fortidens forældede vrangforestillinger.

Fjerner man trosbekendelsen, som man i sin tid fjernede djævluedrivel- sen ved dåben, så fjerner man også selve grundlaget for gudstjenesten

og for den danske folkekirke.

Sådan omtrent, kære biskop Gaarden, var udbyttet af mine mange andagtsfulde kirkegange. Jeg fatter logikken og må være enig med min tagtækker i, at folkekirken og dens ansatte nok lever på tynd is eller under et utæt tag.

Mit spørgsmål til stiftets nye biskop - som jeg jo skylder et svar - må derfor være: Er biskoppen, der udtrykkeligt har sagt og skrevet, at hun i sit nye embede er glad for lægfolks interesse i folkekirkens anliggender, villig til at indbyde til en stor, åben og bred offentlig debat om temaet:

Er tiden løbet fra folkekirkens trosbekendelse? Kort sagt: Har Jesus overhovedet eksisteret - eller er han blot et produkt af uvidenhed og fri og fromme fantasier?

Jeg kan tænke mig, at min lune tagtækker også ser frem til svaret fra stiftets nye biskop.

Jeg ved af mange års erfaring, at dette spørgsmål vil ingen folkekirkepræst tage op til diskussion.

Det er det sidste store tabu.

Christian Lindtner
dr. phil.
Tovesvej 6,
2850 Nærum